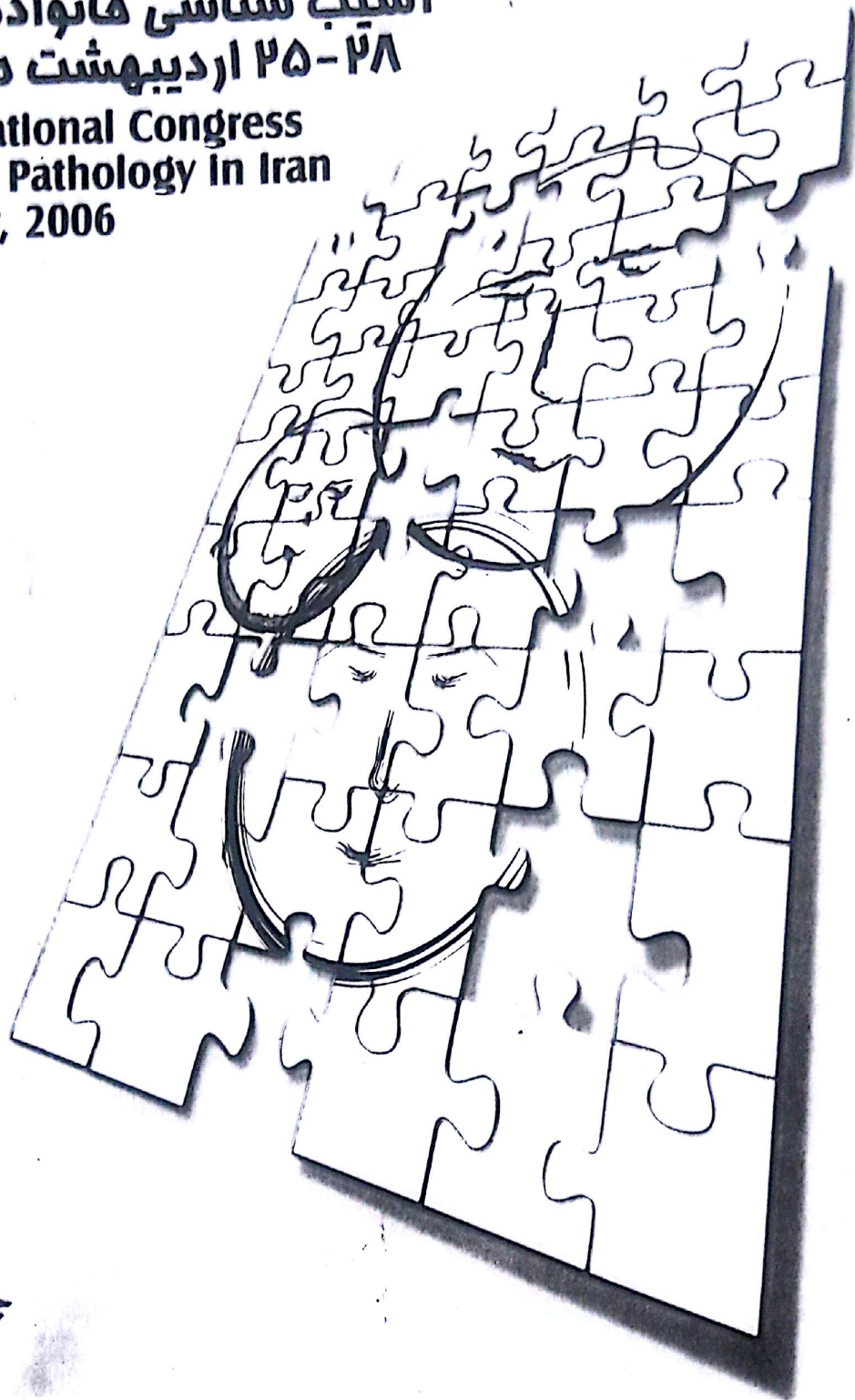

**دومین کنگره سراسری
آسیب شناسی خانواده در ایران
۲۸-۲۵ اردیبهشت ماه ۱۳۸۵**

**The 2nd National Congress
on Family Pathology in Iran
15-18 May, 2006**

چکیده مقالات

بررسی نقش روان‌درمانی در خانواده بیماران سرطانی

بدری‌السادات بهرامی

تشخیص سرطان به عنوان یکی از وحشتناک‌ترین اتفاقات زندگی فرد محسوب می‌شود. این امر فشار روانی بسیار زیادی به تمام افراد خانواده وارد می‌کند. اغلب بیمار سرطانی نمی‌تواند ترس و احساساتش را با اعضای خانواده مطرح کند. که ای «امر ممکن است منجر به افزایش احساس انزوا گردد. همچنین اعضای خانواده دچار وضعیت بحرانی می‌شوند و دیگر نمی‌توانند احساسات خود را کنترل نمایند. گروه درمانی به بیماران سرطانی این امکان را می‌دهد که ترسهای خود خصوصاً ترس از مرگ را ابراز نمایند. همچنین به اعضای خانواده در جهت مراقبت کمک بیمار می‌کنند.

اندازه گروه در بی «اران سرطانی کوچک و ترجیحاً هفت نفر می‌باشد که بهتر است افراد با نیازهای خاص عضو گروه شوند مثلاً زنانی که مبتلا به سرطان سینه هستند. غالباً گروهها در قالب گروههای باز تشکیل می‌گردند که حتی پس از مرگ هر یک از اعضا به فعالیت خود ادامه دهند تعداد جلسات گروه نیز تابع اعضا می‌باشد زیرا تعداد جلسات از پیش تعیین شده اعضا را به علت مشکلات درمانی به زحمت می‌اندازد در مورد شیوه رهبری درمانگر باید بسیار انعطاف‌پذیر باشد و بهتر است یار درمانگر داشته باشد تا بتوانند یکدیگر را در مهارتهای علمی و حمایت‌های عاطفی یاری دهند. از آنجا که فراگیرترین ترس در بیماران سرطانی ترس از مرگ است درمانگر باید با احساسات خود درباره مرگ مواجه شود.

نتایج بدست آمده نشان می‌دهد گروه درمانی برای بیماران سرطانی فواید ملموس و حقیقی در بر دارد که عبارتند از افزایش کیفیت سازگاری بیماران، کاهش سطوح فشار روانی (استرس)، خوشبینی نسبت به درمان بیماری و کاهش احساساتی مانند درد، اضطراب و نگرانی و ترس و همچنین افسردگی و آشفتگی می‌باشد که در مقایسه با گروه گواه به طرز چشمگیری در زمینه‌های مذکور بهتر بودند.

با اینکه طب امروز در حال پیشرفت در تشخیص و درمان سرطان می‌باشد اما این تشخیص فشار جسمی و روحی بسیار زیادی را در بیمار و همچنین خانواده و بستگان و دوستان ایجاد می‌کند و خانواده را دچار وضعیت بحرانی می‌کند به گونه‌ای که تلاش خانواده در جهت حمایت و مراقبت بیمار گاهی سبب تشدید و پریشانی می‌گردد. روان درمانی گروهی برای توجه به نیازهای بیماران سرطانی طراحی می‌شوند و بیماران و خانواده‌هایشان از حمایت این گروهها بهره‌مند می‌شوند و هیجانات خود را در محیطی ایمن و به دور از قضاوت ابراز می‌دارند و از جنبه‌های درمانی آن بهره‌مند می‌شوند.

در پژوهش حاضر دو گروه درمانی و کنترل با یکدیگر مورد مقایسه قرار گرفتند که با استفاده از آزمون شفه میانگین-های دو گروه مورد مقایسه قرار گرفت که طبق بررسی‌های به عمل آمده بین میانگین‌های دو گروه کنترل و گروه مورد درمان تفاوت معناداری وجود دارد و نتایج نشان داد که شناخت درمانی گروهی بر روی بیماران سرطانی در بهبود این بیماران تاثیر بسزایی دارد.